

KONVENCIJA DĖL PAGALBOS ĮVYKUS BRANDUOLINEI AVARIJAI ARBA KILUS RADIOLOGINIAM PAVOJUI

Valstybės, šios Konvencijos Šalys,
žinodamos, kad daugelyje valstybių vykdoma branduolinė veikla;
pažymėdamos, kad buvo imtasi ir yra imamasi visapusiškų priemonių aukštam branduolinės veiklos saugos lygiui užtikrinti, siekiant užkirsti kelią branduolinėms avarijoms, o tokiai avarijai įvykus – sumažinti jos pasekmes;
norėdamos sustiprinti tolesnį tarptautinį bendradarbiavimą branduolinės energijos saugios plėtros ir naudojimo srityje;
įsitikinusios, kad būtina sukurti tarptautinę sistemą, kuri sudarytų sąlygas skubiai suteikti pagalbą branduolinės avarijos ar radiologinio pavojaus atveju, siekiant sušvelninti jų pasekmes;
pabrėždamos dvišalių ir daugiašalių susitarimų dėl tarpusavio pagalbos šioje srityje naudingumą;
pabrėždamos Tarptautinės atominės energijos agentūros veiklą rengiant rekomendacijas dėl tarpusavio pagalbos susitarimų branduolinės avarijos ar radiologinio pavojaus atveju,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, bendradarbiauja tarpusavyje ir su Tarptautine atominės energijos agentūra (toliau vadinama „Agentūra“) pagal šios Konvencijos nuostatas, siekdamos palengvinti neatidėliotinos pagalbos teikimą branduolinės avarijos ar radiologinio pavojaus atveju, taip sumažinant jų pasekmes bei apsaugant gyvybę, turtą ir aplinką nuo išmetamų radioaktyviųjų medžiagų poveikio.

2. Siekdamos palengvinti tokį bendradarbiavimą, valstybės, šios Konvencijos Šalys, gali susitarti dėl dvišalių ar daugiašalių susitarimų arba prireikus ir dvišalių, ir daugiašalių susitarimų, padedančių užkirsti kelią sužalojimams ir žalai, kurie gali būti padaryti įvykus branduolinei avarijai ar kilus radiologiniam pavojui, arba juos sumažinti.

3. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, kreipiasi į Agentūrą, veikiančią pagal savo statutą, prašydamos dėti visas pastangas ir, laikantis šios Konvencijos nuostatų, plėtoti, palengvinti ir remti šioje Konvencijoje numatytą valstybių, Konvencijos Šalių, bendradarbiavimą.

2 straipsnis PAGALBOS TEIKIMAS

1. Jei valstybei, šios Konvencijos Šaliai, prireikia pagalbos branduolinės avarijos ar radiologinio pavojaus atveju nepriklausomai nuo to, ar tokia avarija ar pavojus kyla jos teritorijoje, jos jurisdikcijai priklausančioje ar kontroliuojamoje teritorijoje, ar ne, ji gali kreiptis pagalbos tiesiogiai arba per Agentūrą į kitą valstybę, šios Konvencijos Šalį, į pačią Agentūrą arba prireikus į kitas tarptautines tarpvyriausybines organizacijas (toliau vadinamas „tarptautinėmis organizacijomis“).

2. Pagalbos prašanti valstybė, šios Konvencijos Šalis, nurodo prašomos pagalbos dydį ir pobūdį, taip pat, jei reikia, suteikia pagalbą teikiančiai šaliai informaciją, reikalingą tai šaliai nustatyti, koku mastu ji galės patenkinti prašymą. Jeigu pagalbos prašanti valstybė, šios Konvencijos Šalis, negali nurodyti prašomos pagalbos dydžio ir pobūdžio, pagalbos prašanti valstybė, šios Konvencijos Šalis, ir pagalbą teikianti šalis pasikonsultavusios priima sprendimą dėl prašomos pagalbos dydžio ir pobūdžio.

3. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, kurios prašoma suteikti pagalbą, nedelsdama priima sprendimą ir tiesiogiai arba per Agentūrą praneša pagalbos prašančiai valstybei, šios

Konvencijos Šaliai, ar ji gali suteikti prašomą pagalbą, taip pat pagalbos, kuri gali būti suteikta, dydį ir sąlygas.

4. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, pagal galimybes nustato, kokie ekspertai, įranga ir medžiagos galėtų būti skiriami kitoms valstybėms, šios Konvencijos Šalims, branduolinės avarijos ar radiologinio pavojaus atveju, ir praneša apie tai Agentūrai, nurodydamos sąlygas, visų pirma, finansines, kuriomis tokia pagalba galėtų būti suteikta.

5. Bet kuri valstybė, šios Konvencijos Šalis, gali prašyti pagalbos, susijusios su asmenų, patekusių į branduolinę avariją ar radiologinį pavojų, medicininio gydymu arba laikinu perkėlimu į kitos valstybės, šios Konvencijos Šalies, teritoriją.

6. Agentūra, vadovaudamasi savo statutu ir šios Konvencijos nuostatomis, reaguoja į pagalbos prašančios valstybės, šios Konvencijos Šalies, arba valstybės narės prašymą suteikti pagalbą branduolinės avarijos ar radiologinio pavojaus atveju:

- a) suteikdama galimybę naudotis tam tikslui skirtais reikiamais ištekliais;
- b) nedelsiant persiųsdama prašymą kitoms valstybėms ir tarptautinėms organizacijoms, kurios, Agentūros žiniomis, gali turėti reikalingų išteklių;
- c) jeigu to prašo pagalbos prašanti valstybė, koordinuodama tarptautinę pagalbą, kuri gali būti pradėta teikti.

3 straipsnis **PAGALBOS SKIRSTYMAS IR KONTROLĖ**

Jeigu nesusitariama kitaip:

a) už bendrą pagalbos skirstymą, kontrolę, koordinavimą ir priežiūrą savo teritorijoje atsako jos prašanti valstybė. Jeigu teikiama pagalba apima ir darbuotojus, pagalbą teikianti šalis, pasitarusi su pagalbos prašančia valstybe, turėtų paskirti asmenį, kuris būtų atsakingas už teikiant pagalbą dalyvaujančius darbuotojus bei naudojamą įrangą ir tiesiogiai vadovautų jų darbui. Paskirtasis asmuo turėtų vadovauti tokiam darbui bendradarbiaudamas su pagalbos prašančios valstybės atitinkamomis valdžios institucijomis;

b) prašančioji valstybė pagal savo galimybes sudaro reikiamas sąlygas vietoje ir suteikia paslaugas, kad pagalbos teikimas būtų administruojamas tinkamai ir veiksmingai. Ji taip pat užtikrina darbuotojų, įrangos ir medžiagų, skirtų teikti pagalbą ir įvežtą pagalbą teikiančios valstybės arba jos vardu į pagalbą gaunančios valstybės teritoriją, apsaugą;

c) bet kurios šalies nuosavybės teisė į įrenginius ir medžiagas, pristatytus teikiant pagalbą, nesikeičia, taip pat užtikrinama, kad jie bus sugrąžinti;

d) valstybė, šios Konvencijos Šalis, kuri teikia pagalbą atsiliepdama į 2 straipsnio 5 dalyje nurodytą prašymą, savo teritorijoje koordinuoja tokią pagalbą.

4 straipsnis **KOMPETENTINGOS VALDŽIOS INSTITUCIJOS IR ASMENYS RYŠIAMS PALAIKYTI**

1. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, praneša Agentūrai ir tiesiogiai arba per Agentūrą kitoms valstybėms, šios Konvencijos Šalims, apie kompetentingas valdžios institucijas ir asmenis ryšiams palaikyti, kurie yra įgalioti teikti ir gauti pagalbos prašymus ir priimti pasiūlymus dėl pagalbos. Tokie asmenys ryšiams palaikyti ir ryšių centras Agentūroje turi veikti nuolat.

2. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, nedelsdama informuoja Agentūrą apie bet kokius šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos pasikeitimus.

3. Agentūra reguliariai ir operatyviai teikia valstybėms, šios Konvencijos Šalims, taip pat valstybėms narėms ir atitinkamoms tarptautinėms organizacijoms šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją.

5 straipsnis **AGENTŪROS FUNKCIJOS**

Valstybės, šios Konvencijos Šalys, remdamosi 1 straipsnio 3 dalimi ir nepažeisdamos kitų šios Konvencijos nuostatų, prašo Agentūros:

a) surinkti ir išplatinti valstybėms, šios Konvencijos Šalims, ir valstybėms narėms informaciją apie:

1) ekspertus, įrangą ir medžiagas, kurie galėtų būti skiriami branduolinės avarijos ar radiologinio pavojaus atveju;

2) metodus, techninius būdus ir jau turimus tyrimų rezultatus, susijusius su reagavimu į branduolinę avariją ar radiologinį pavojų;

b) gavus prašymą, padėti valstybei, šios Konvencijos Šaliai, arba valstybei narei bet kuriais toliau nurodytais ar kitais klausimais:

1) parengti veiksmų planus branduolinės avarijos ir radiologinio pavojaus atveju bei atitinkamus teisės aktus;

2) parengti reikiamas darbuotojų, kurie dirbtų įvykus branduolinei avarijai ar kilus radiologiniam pavojui, mokymo programas;

3) įvykus branduolinei avarijai ar kilus radiologiniam pavojui, persiųsti pagalbos prašymus ir atitinkamą informaciją;

4) parengti atitinkamas radioaktyvumo monitoringo programas, procedūras ir normas;

5) atlikti ekonominio pagrįstumo tyrimus prieš kuriant radioaktyvumo monitoringo sistemas;

c) branduolinės avarijos ar radiologinio pavojaus atveju skirti valstybei, šios Konvencijos Šaliai, arba pagalbos prašančiai valstybei narei reikiamus išteklius pradiniam avarijos arba pavojaus įvertinimui atlikti;

d) branduolinės avarijos ar radiologinio pavojaus atveju pasiūlyti paramą valstybėms, šios Konvencijos Šalims, ir valstybėms narėms;

e) užmegzti ir palaikyti ryšius su atitinkamomis tarptautinėmis organizacijomis, siekiant gauti reikiamą informaciją ir duomenis bei keistis jais, ir pateikti šių organizacijų sąrašą valstybėms, šios Konvencijos Šalims, taip pat valstybėms narėms ir minėtosioms organizacijoms.

6 straipsnis

KONFIDENCIALUMAS IR VIEŠI PAREIŠKIMAI

1. Pagalbos prašanti valstybė ir ją teikianti šalis saugo bet kokios slaptos informacijos, kuri tampa prieinama bet kuriai iš jų teikiant pagalbą branduolinės avarijos ar radiologinio pavojaus atveju, konfidencialumą. Tokia informacija turi būti naudojama tik sutartai pagalbai teikti.

2. Pagalbą teikianti šalis deda visas pastangas, kad suderintų su prašančiąja valstybe informaciją apie pagalbą, teikiamą branduolinės avarijos ar radiologinio pavojaus atveju, prieš paskelbiant tokią informaciją viešai.

7 straipsnis

IŠLAIDŲ APMOKĖJIMAS

1. Pagalbą teikianti šalis gali pasiūlyti prašančiajai valstybei nemokamą pagalbą. Pagalbą teikianti šalis, svarstydamą, ar teikti nemokamą pagalbą, atsižvelgia į:

a) branduolinės avarijos ar radiologinio pavojaus pobūdį;

b) vietą, kurioje įvyko branduolinė avarija arba kilo radiologinis pavojus;

c) besivystančių šalių reikmes;

d) konkrečias nebranduolinių šalių reikmes;

e) bet kuriuos kitus svarbius veiksnius.

2. Jeigu visa pagalba ar jos dalis teikiama už atlygį, prašančioji valstybė atlygina pagalbą teikiančios šalies išlaidas už pastarosios vardu veikusių fizinių asmenų ar organizacijų suteiktas paslaugas, taip pat visas su pagalba susijusias išlaidas, kurių tiesiogiai nepadengia prašančioji valstybė. Jeigu nesusitarta kitaip, išlaidos atlyginamos nedelsiant po to, kai pagalbą teikianti šalis

pateikia prašančiajai valstybei prašymą atlyginti išlaidas, o apmokėjimas už išlaidas (išskyrus vietines išlaidas) yra laisvai pervedamas.

3. Nepaisant šio straipsnio 2 dalies, pagalbą teikianti šalis gali bet kuriuo metu atsisakyti, kad visos išlaidos ar dalis jų būtų apmokėtos, arba sutikti, kad apmokėjimas būtų atidėtas. Svarstant tokį atsisakymą ar atidėjimą, pagalbą teikiančios šalys deramai atsižvelgia į besivystančių šalių reikmes.

8 straipsnis

PRIVILEGIJOS, IMUNITETAIR IR LENGVATOS

1. Prašančioji valstybė suteikia pagalbą teikiančios šalies ir jos vardu veikiantiems darbuotojams būtinas privilegijas, imunitetus ir lengvatas pagalbos teikimo funkcijoms atlikti.

2. Prašančioji valstybė pagalbą teikiančios šalies arba jos vardu veikiantiems darbuotojams, apie kuriuos buvo deramai pranešta ir kurie buvo patvirtinti prašančiosios valstybės, suteikia šias privilegijas ir imunitetus:

a) imunitetą nuo arešto, sulaikymo ir teismo proceso, įskaitant prašančiosios valstybės baudžiamąją, civilinę ir administracinę jurisdikciją, dėl veiksmų arba susilaikymo nuo veiksmų vykdant pareigas;

b) darbuotojai atleidžiami nuo mokesčių, rinkliavų ar kitų mokėjimų vykdant pagalbos funkcijas, išskyrus tuos, kurie paprastai įtraukiami į prekių kainą arba mokami už suteiktas paslaugas.

3. Prašančioji valstybė:

a) atleidžia pagalbą teikiančią šalį nuo mokesčių, rinkliavų ar kitų mokėjimų už pagalbą teikti skirtą įrangą ir turtą, kuriuos į prašančiosios valstybės teritoriją įvežė pagalbą teikianti valstybė;

b) neleidžia konfiskuoti, areštuoti ar rekvizuoti tokios įrangos ir turto.

4. Prašančioji valstybė užtikrina, kad tokia įrangą ir turtas būtų sugrąžinti. Pagalbą teikiančiai šaliai paprašius, prašančioji valstybė, prieš sugrąžindama pagalbą naudotą įrangą, kiek galima pasirūpina, kad ji būtų reikiamai dezaktyvuota.

5. Prašančioji valstybė sudaro sąlygas, kad asmenys, apie kuriuos buvo pranešta pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatas, ir teikiant pagalbą naudojama įrangą bei turtas galėtų patekti į jos teritoriją, joje būti ir iš jos išvykti ar būti išgabenti.

6. Jokia šio straipsnio nuostata nenurodo, kad prašančioji valstybė savo piliečiams ar nuolatiniais gyventojams turi suteikti ankstesnėse šio straipsnio dalyse nurodytas privilegijas ir imunitetus.

7. Nepažeidžiant minėtųjų privilegijų ir imunitetų, visi asmenys, kurie pagal šį straipsnį naudojami tokiomis privilegijomis ir imunitetais, privalo laikytis pagalbos prašančios valstybės įstatymų ir kitų teisės aktų. Be to, jie privalo nesikišti į pagalbos prašančios valstybės vidaus reikalus.

8. Jokia šio straipsnio nuostata nepažeidžia teisių ir įsipareigojimų, susijusių su privilegijomis ir imunitetais, kuriuos suteikia kiti tarptautiniai susitarimai arba tarptautinės paprotinės teisės normos.

9. Pasirašydama, ratifikuodama, priimdama ar patvirtindama šią Konvenciją arba prisijungdama prie jos, valstybė gali pareikšti, kad ji nelaiko savęs visiškai arba iš dalies įsipareigojusia pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatas.

10. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, padariusi šio straipsnio 9 dalyje nurodytą pareiškimą, gali bet kuriuo metu jį atšaukti įteikdama pranešimą depozitarui.

9 straipsnis

DARBUOTOJŲ, ĮRANGOS IR TURTO TRANZITAS

Pagalbos prašančiai valstybei ar ją teikiančiai šaliai paprašius, kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, siekia sudaryti sąlygas darbuotojų, apie kuriuos buvo deramai pranešta, taip pat įrangos ir turto, naudojamų pagalbai teikti, tranzitui per savo teritoriją jiems vykstant į pagalbos prašančią valstybę arba iš jos.

10 straipsnis IEŠKINIAI IR KOMPENSACIJOS

1. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, glaudžiai bendradarbiauja, siekdamos sudaryti sąlygas teismo procesų ir ieškinių sprendimui pagal šį straipsnį.

2. Jeigu nesusitarta kitaip, pagalbos prašanti valstybė, mirus ar susižalojus asmenims, sugadinus ar praradus turtą, arba teikiant prašytą pagalbą padarius žalą aplinkai jos teritorijoje ar kitoje jos jurisdikcijai priklausančioje ar kontroliuojamoje teritorijoje:

a) nepradeda jokių teismo procesų prieš pagalbą teikiančią šalį arba asmenis ar kitus juridinius subjektus, veikiančius jos vardu;

b) prisiima atsakomybę spręsti visus teismo procesus ir ieškinius, kuriuos trečiosios šalys pradėjo arba pateikė prieš pagalbą teikiančią šalį arba asmenis ar kitus juridinius subjektus, veikiančius jos vardu;

c) laiko pagalbą teikiančią šalį arba asmenis ar kitus juridinius subjektus, veikiančius jos vardu, neatsakingais teismo procesuose ir svarstant ieškinius, nurodytus b punkte;

d) atlygina pagalbą teikiančiai šaliai arba asmenims ar kitiems juridiniams subjektams, veikiantiems jos vardu, už:

1) pagalbą teikiančios šalies darbuotojų ar jos vardu veikiančių asmenų mirtį ar sužalojimą;

2) nevienkartinės įrangos ar medžiagų, naudotų pagalbai teikti, praradimą ar sugadinimą;

išskyrus tuos atvejus, kai mirties, sužalojimo, praradimo ar sugadinimo priežastis – tyčinis asmens nusižengimas.

3. Šis straipsnis netrukdo kompensuoti ar atlyginti žalą pagal galiojančius tarptautinius susitarimus arba bet kurios valstybės nacionalinę teisę.

4. Jokia šio straipsnio nuostata nereikalauja prašančiosios valstybės taikyti visas šio straipsnio 2 dalies nuostatas arba dalį jų savo piliečiams ar nuolatiniais gyventojams.

5. Pasirašydama, ratifikuodama, priimdama ar patvirtindama šią Konvenciją arba prisijungdama prie jos, valstybė gali pareikšti, kad:

a) ji nelaiko savęs įsipareigojusia pagal visą šio straipsnio 2 dalį arba dalį jos nuostatų;

b) ji netaikys visos šio straipsnio 2 dalies arba dalies jos nuostatų tais atvejais, kai mirties, sužalojimo, praradimo ar sugadinimo priežastis – sąmoningas asmens aplaidumas.

6. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, padariusi šio straipsnio 5 dalyje nurodytą pareiškimą, gali bet kuriuo metu jį atšaukti įteikdama pranešimą depozitarui.

11 straipsnis PAGALBOS NUTRAUKIMAS

Pagalbos prašanti valstybė arba ją teikianti šalis, atitinkamai pasikonsultavusios ir pranešusios raštu, gali bet kuriuo metu paprašyti nutraukti pagal šią Konvenciją gaunamą arba teikiamą pagalbą. Tokį prašymą pateikus, susijusios šalys konsultuojasi dėl planų deramai užbaigti pagalbos teikimą.

12 straipsnis RYŠYS SU KITOMIS TARPTAUTINĖMIS SUTARTIMIS

Ši Konvencija nekeičia valstybių, šios Konvencijos Šalių, abipusių teisių ir įsipareigojimų pagal galiojančius tarptautinius susitarimus, susijusius su šioje Konvencijoje reglamentuojamais

klausimais, arba pagal būsimus tarptautinius susitarimus, kurie bus sudaryti laikantis šios Konvencijos tikslų.

13 straipsnis GINČŲ SPRENDIMAS

1. Kilus ginčui tarp valstybių, šios Konvencijos Šalių, arba tarp valstybės, šios Konvencijos Šalies, ir Agentūros dėl šios Konvencijos aiškinimo ar taikymo, ginčo šalys konsultuojasi, siekdamos išspręsti ginčą derybomis arba kitomis taikiomis joms priimtinomis ginčų sprendimo priemonėmis.

2. Jeigu toks ginčas tarp valstybių, šios Konvencijos Šalių, negali būti išspręstas per vienerius metus nuo prašymo konsultuotis pagal šio straipsnio 1 dalį gavimo dienos, bet kurios iš ginčo šalių prašymu jis pateikiamas arbitražo teismui arba perduodamas spręsti Tarptautiniam Teisingumo Teismui. Jeigu ginčas pateikiamas arbitražo teismui ir per šešis mėnesius nuo tokio prašymo dienos ginčo šalys negali susitarti dėl arbitražo teismo sudarymo, bet kuri šalis gali paprašyti Tarptautinio Teisingumo Teismo Pirmininko arba Jungtinių Tautų Generalinio Sekretoriaus paskirti vieną ar kelis arbitražo teismo teisėjus. Jeigu ginčo šalys pateikia priešingus prašymus, pirmenybė suteikiama Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui skirtam prašymui.

3. Pasirašydama, ratifikuodama, priimdama ar patvirtindama šią Konvenciją arba prisijungdama prie jos, valstybė gali pareikšti, kad ji nelaiko savęs įsipareigojusia laikytis vienos kurios arba abiejų ginčo sprendimo procedūrų, nurodytų šio straipsnio 2 dalyje. Kitos valstybės, šios Konvencijos Šalys, neprivalo laikytis šio straipsnio 2 dalyje nurodytų ginčo sprendimo procedūrų valstybės, šios Konvencijos Šalies, kuriai toks pareiškimas galioja, atžvilgiu.

4. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, kuri yra padariusi pareiškimą pagal šio straipsnio 3 dalį, gali bet kuriuo metu jį atšaukti įteikdama pranešimą depozitarui.

14 straipsnis ĮSIGALIOJIMAS

1. Ši Konvencija pateikiama pasirašyti visoms valstybėms ir Namibijai, kuriai atstovauja Jungtinių Tautų Taryba Namibijai, Tarptautinės atominės energijos agentūros būstinėje Vienoje ir Jungtinių Tautų būstinėje Niujorke atitinkamai nuo 1986 m. rugsėjo 26 d. ir 1986 m. spalio 6 d. iki jos įsigaliojimo dienos arba dvylikai mėnesių priklausomai nuo to, kuris laikotarpis ilgesnis.

2. Bet kuri valstybė ir Namibija, kuriai atstovauja Jungtinių Tautų Taryba Namibijai, gali pareikšti sutikimą įsipareigoti pagal šią Konvenciją ją pasirašydama arba deponuodama ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentus po Konvencijos pasirašymo, įsigaliojančio po ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo, arba deponuodama prisijungimo dokumentą. Ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumentai deponuojami depozitarui.

3. Ši Konvencija įsigalioja praėjus trisdešimčiai dienų nuo tos dienos, kai trys valstybės sutinka pagal ją įsipareigoti.

4. Kiekvienai valstybei, kuri sutinka įsipareigoti pagal šią Konvenciją po jos įsigaliojimo, Konvencija įsigalioja praėjus trisdešimčiai dienų nuo tos dienos, kai valstybė pareiškia tokį sutikimą.

5. a) Prie šios Konvencijos, kaip numatyta šiame straipsnyje, gali prisijungti tarptautinės organizacijos ir regioninės integracijos organizacijos, kurias sudaro suverenios valstybės, turinčios kompetencijos derėtis dėl tarptautinių susitarimų šios Konvencijos reglamentuojamais klausimais, juos sudaryti ir taikyti.

b) Jų kompetencijai priklausančiais klausimais tokios organizacijos savo vardu naudojami teisėmis ir vykdo įsipareigojimus, kuriuos ši Konvencija numato valstybėms, Konvencijos Šalims.

c) Deponuodama savo prisijungimo dokumentą, tokia organizacija perduoda depozitarui pareiškimą, kuriame nurodomos jos kompetencijos ribos šios Konvencijos reglamentuojamais klausimais.

d) Tokia organizacija neturi papildomo balso be tų balsų, kuriuos turi jos valstybės narės.

15 straipsnis LAIKINAS TAIKYMAS

Valstybė, pasirašydama šią Konvenciją arba bet kada vėliau prieš Konvencijai įsigaliojant jos atžvilgiu, gali pareikšti, kad ji Konvenciją taikys laikinai.

16 straipsnis PATAISOS

1. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, gali siūlyti Konvencijos pataisas. Siūloma pataisa pateikiama depozitarui, o šis nedelsdamas pateikia ją visoms kitoms valstybėms, šios Konvencijos Šalims.

2. Jeigu dauguma valstybių, šios Konvencijos Šalių, prašo depozitaro surengti konferenciją siūlomoms pataisoms apsvarstyti, depozitaras pakviečia visas valstybes, šios Konvencijos Šalis, dalyvauti tokioje konferencijoje. Ji pradeda ne anksčiau kaip praėjus trisdešimčiai dienų po kvietimų paskelbimo dienos. Bet kokia pataisa, priimta visų valstybių, šios Konvencijos Šalių, dviejų trečdalių balsų dauguma, išdėstoma protokole. Jis pateikiamas visoms valstybėms, šios Konvencijos Šalims, pasirašyti Vienoje ir Niujorke.

3. Protokolas įsigalioja praėjus trisdešimčiai dienų nuo tos dienos, kai trys valstybės pareikia sutikimą pagal jį įsipareigoti. Kiekvienai valstybei, pareiškusiai sutikimą įsipareigoti pagal protokolą po jo įsigaliojimo, protokolas įsigalioja praėjus trisdešimčiai dienų nuo tos dienos, kai buvo pareikštas toks sutikimas.

17 straipsnis DENONSAVIMAS

1. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, gali denonsuoti šią Konvenciją raštišku pranešimu depozitarui.

2. Denonsavimas įsigalioja praėjus vieneriems metams nuo tos dienos, kai depozitaras gauna tokį pranešimą.

18 straipsnis DEPOZITARAS

1. Šios Konvencijos depozitaras yra Agentūros generalinis direktorius.

2. Agentūros generalinis direktorius nedelsdamas praneša valstybėms, šios Konvencijos Šalims, ir visoms kitoms valstybėms apie:

- a) kiekvieną šios Konvencijos ir pataisų protokolų pasirašymą;
- b) kiekvieną deponuotą šios Konvencijos arba pataisų protokolų ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo prie jų dokumentą;
- c) bet kokią pareiškimą ar jo atšaukimą pagal 8, 10 ir 13 straipsnius;
- d) bet kokią pareiškimą dėl laikino šios Konvencijos taikymo pagal 15 straipsnį;
- e) šios Konvencijos ir bet kokios jos pataisos įsigaliojimą;
- f) bet kokią denonsavimą pagal 17 straipsnį.

19 straipsnis AUTENTIŠKI TEKSTAI IR PATVIRTINTOS KOPIJOS

Šios Konvencijos originalas, kurio tekstai anglų, arabų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbomis turi vienodą teisinę galią, deponuojamas Tarptautinės atominės energijos agentūros

generaliniam direktoriui, kuris perduoda patvirtintas kopijas valstybėms, šios Konvencijos Šalims, ir visoms kitoms valstybėms.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti įgaliojami asmenys pasirašo šią Konvenciją, pateikiamą pasirašyti 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

Priimta Tarptautinės atominės energijos agentūros generalinės konferencijos neeilinėje sesijoje Vienoje vienas tūkstantis devyni šimtai aštuoniasdešimt šeštųjų metų rugsėjo dvidešimt šestą dieną.
